

Protestants Marken

Jaargang 11, nummer : 21

verschijnt wekelijks

Zaterdag 27 mei 2017

Kerkdienst zondag 28 mei 2017

Grote Kerk

10.00 uur	Ds. H. Dekker
Organist	D. Kes
Schoollied	Lied 663
Schoollied lezen	Christo Schipper
Crèche	M.J. Visser en N.J. Moenis
Kindernevendienst	Daniëlle en Trijntje
Kosters	K. Visser en J.P. van Altena
Kerktaxi	P. Boes, tel. 601927

Eerste collecte:
Ned. Bijbelgenootschap
Tweede collecte:
Kerk

Dagelijkse schriftlezingen

zondag	28 mei	2 Johannes	Liefdesbrief
maandag	29 mei	3 Johannes	Persoonlijke brief
dinsdag	30 mei	Ezechiël 8:1-18	Met de haren erbij gesleept
woensdag	31 mei	Ezechiël 9:1-11	Gemerkt
donderdag	1 juni	Ezechiël 10:1-22	De Heer verschijnt
vrijdag	2 juni	Ezechiël 11:1-13	Wraakactie
zaterdag	3 juni	Ezechiël 11:14-25	Belofte van terugkeer

Een god voor iedereen, een kerk voor iedereen.

“Toen sprak God al deze woorden”. Zo begint Exodus 20, de tien geboden. En dan volgen er in essentie waardevolle leefregels waarbij God zich eerst even voorstelt: “Ik ben de Here uw god die u uit Egypte uit de slavernij heeft bevrijd” gevolgd door het eerste gebod “Vereer naast mij geen andere goden”. Er bestond kennelijk een meergodendom. Goden die God niet ontkent maar waarmee Hij niet wenst te concurreren. Verder volgen geboden die nogal tijd- en cultuurgebonden zijn, zoals het meergodendom er al een van is, en het laten boeten door de kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen voor de misstappen van hun (groot)ouders. De laatste zes, eerbied voor je ouders, niet moorden, geen overspel, niet stelen, geen kwaadspreken of liegen over een ander, niet begeren (waarbij het onder andere nog eens doodleuk over het bezit van andermans slaaf gaat) zijn alle zes, op het 6e na, kort en dierekt. Hoe veel anders zou de wereld er uit zien als iedereen zich daar aan zou houden. Op de religieus getinte geboden na zou je zo zeggen dat dit vrij universele leefregels kunnen zijn, goede raad, van belang los van plaats, tijd of cultuur.

Verderop komt wat regelgeving zoals het niet mogen bewerken van altaarstenen met een beitel, dat zou die stenen ontwijden. Regels voor de aankoop van een Hebreeuwse slaaf (Exodus. 21), de verkoop van je dochter als slavin en de voorwaarden voor haar vrijlating enz. enz. Allemaal tijd- en cultuurgebonden roepen we dan.

Valt dat dan nog steeds onder “al deze woorden”? Er bestond een offercultus en Israel had daar zo haar eigen plaats in: brandoffer, spijsoffer, vredeoffer, zondoffer, schuldoffer, allemaal voorgeschreven. Je krijgt sterk de indruk dat God zich aansluit bij de bestaande cultus van tijd en plaats en bovendien bij het toen heersende wereldbeeld – dodenrijk onder de aarde, aarde halverwegen, hemel bovenop achter de hemelkoepel – en het daaraan verbonden godsbeeld: een groot en machtig wezen dat vanuit de hemel neerziet met de gestalte van een man die Israel uit de benauwdheid moet helpen. Hemelvaart roept dat beeld weer helemaal op. Ons is onderwezen dat de bijbel het woord van God is. Maar dat “woord” splitst in 66 boekjes en die boekjes in vele zinnen die op hun beurt weer uit woorden bestaan, waarbij de woorden zelf ondergeschikt zijn aan de ZIN (de betekenis) van die zinnen. Vandaar de vele mogelijke vertalingen.

Sterk hiermee verband houdend is de interpretatie van die zinnen. Die is niet altijd vrij van voorkeur en je moet er voor doorgeleerd hebben. Doorleren wordt door mensen gedaan en die hebben nogal eens onenigheid over elkaars inzichten. Vandaar de vele kerken. En buiten dit alles om kan je ook nog je eigen tradities hebben en die zelfs op de eerste plaats zetten.

Maar als God inderdaad meebuigt met ons bestaande wereldbeeld waar het in Exodus sterk op lijkt, zou Hij/Zij dat nu dan niet nog steeds doen? Wordt het dan geen zaak dat wij ons godsbeeld bijstellen in plaats van te piepen over leeglopende kerken? Kerken die bang zijn voor wat er in de scheppng gevonden wordt omdat dat niet strookt met het wereldbeeld van de bijbelschrijver van toen? Zou een bioloog, een argeoloog, een fysicus, een astronoom of welke wetenschapper dan ook zich niet net zo thuis moeten voelen in de kerk als jij en ik? Maar in plaats daarvan werpt de kerkleer een dam op voor hun bevindingen want stel je voor dat er dingen aan het licht komen waar de bijbel anders over bericht. Alsof een onderzoeker het kan helpen wat hij of zij vindt, meet of berekent. Trouwens kan hij/zij wel iets anders ontdekken dan wat allang in de schepping besloten lag zoals de mogelijkheid van intelligent leven? Is zo'n ontdekking (van ten diepste ook jezelf) niet een ontdekking van God, een duiding van Zijn/Haar bestaan? (“Zijn/Haar” om het traditionele godsbeeld even los te laten). Zo'n beschouwing zal bij iedereen een verschillend godsbegrip opleveren. Hindert niet als je het maar niet koppelt aan het huidige wereldbeeld want dat zal nog wel eens een paar keer wijzigen gezien de ontwikkelingen sinds Exodus 20. Je kan God niet meer positioneren achter

de wolken of Hem/Haar een stem geven als de donder of een rechter arm met grote kracht. “Gij zult u geen gesneden beeld maken” stond er zo mooi in de oude vertaling. Daar hebben de joden een punt: een gesneden beeld is star, het is zoals het is, je kan er niets meer mee. Zitten we niet te veel met “gesneden beelden” opgescheept? Moet het beeld van God niet in je gedachten zijn waar het nog eens wat kan worden bijgesteld bij voortschrijdend inzicht. Ik vertrouw erop dat wie oprecht over God nadenkt door Hem/Haar gestuurd zal worden zoals dat met de psalmisten gebeurde. Zouden mensen als professor Robbert Dijkgraaf zich ook niet moeten kunnen thuisvoelen in de kerk?

Klaas Kes

Voorbede

1. Wees alle gehuwden nabij, dat ze elkaar mogen beminnen en elkaar tot hulp zijn.
2. Wil U zich een helper betonen aan de vluchtelingenorganisatie “World Relief”
3. Dat wij dankbaar mogen zijn voor ons dagelijks voedsel.
4. Voor hen die treuren, Heer wil hen troosten en sterken.
5. Heer Jezus wilt U goede voorbidders van ons maken. Want Uw naam is ons gegeven tot redding.
6. Wees met onze regering. Dat ze mogen ontdekken dat macht uitoefenen niet eenvoudig is.
7. Dank U wel dat U ons een geest wil geven van liefde en bezonnenheid.

Ria Kaars

Opbrengst collecten

Vrijdag 19 mei is er een spontane collecte gehouden na een concert in de Grote Kerk van een koor uit Katwijk. De opbrengst was € 120,25 en dit bedrag is geschonken aan Stichting Ronoylion.

Zondag 21 mei

De eerste collecte bestemd voor Stichting Ronoylion

€ 298,55

De tweede collecte bestemd voor de kerk

€ 245,47

Zondag. Op deze zondag tussen Hemelvaartsdag en het Pinksterfeest komen we samen in de Grote Kerk. We lezen: Matteüs 8: 2-17 en Jakobus 5: 13-20 en zingen de volgende Liederen: 215: 1, 2, 3, 4, 5, 663, 86: 4, 5, 348: 1, 103: 1, 5, 837, 352: 1, 2, 6, 7, 904: 1, 2, 3.

Van harte een fijne zondag gewenst!

Wij gedenken. Op 18 mei overleed geheel onverwacht in de leeftijd van 79 jr. zr. Lobbetje Kes, Buurterstraat 19. Maandagmiddag 22 mei vond de begrafenis plaats. Ons hartelijk meeleven gaat uit naar haar man, haar kinderen en kleinkinderen en allen die treuren om haar heengaan. Haar kinderen schreven namens het gezin een liefdevol in memoriam over moeder en ik laat dat verderop volgen.

Zieken. Zr. G. Springer-Pereboom (Hoogkamplaan) mocht het zorghotel verlaten en is weer thuis. Dat is mooi nieuws! Ook denken we aan de zieken thuis en aan hen die langdurig elders verpleegd worden.

Persoonlijk. Maandag 22 mei jl. deelde ik aan de kerkenraad mee, dat op 1 december 2018 mijn emeritaat ingaat. Dat klinkt nog ver weg, maar is veel dichterbij dan het in 1° instantie lijkt, gezien alle voorbereidingen die getroffen moeten worden om te kunnen komen tot het beroepen van een opvolger. Van harte hoop ik dat we in de komende tijd nog van elkaar zullen genieten, met name rond de bediening van Woord en sacrament!

Tenslotte. Een hartelijke groet vanuit de pastorie. Ds. H. Dekker.

In memoriam Lobbetje Kes – 1937 – 2017 door Tijmen ten Napel.

Op 18 mei 2017 overleed in de leeftijd van 79 jaar Lobbetje Kes. Op 16 december 1937 geboren te Wieringerwerf. Haar trotse ouders waren Luitje de Waart en Cornelis Kes, die zich een jaar eerder in de Wieringermeerpolder hadden gevestigd. Eigenlijk was ze voorbestemd om Annetje te heten, echter haar grootmoeder van vaderskant had liever dat het Lobbetje werd, naar haar jongste dochter die op 16-jarige leeftijd in 1930 was overleden aan tuberculose. Tot de oorlog uitbrak kwamen zij regelmatig op Marken voor familiebezoek en kleedden ze de kleine Lobbetje in het Marker aan, getuige de vele fotootjes voor de Witte Werf 25. Het meest dramatische in haar leven was de dood van haar moeder, die was overleden drie dagen voor de onderwater-zetting van 17 april 1945. Omdat er geen tijd meer was voor de begrafenis, werd de kist in de tuin begraven in het aardbeieveldje bij de schuur. Direct daarna ging haar zusje met een tante

op de fiets naar Marken. Lobbetje ging met haar vader lopend richting Marken. De eerste overnachting was bij een boer waar ze de volgende ochtend brood met honig kreeg van de boerin. De oorlog heeft een grote impact op haar leven gehad. Ze mocht niet mee naar de herbegraving van haar moeder, zo ging dat in die tijd, maar daar heeft ze het altijd moeilijk mee gehad. In de eerste jaren na de oorlog beleefde ze onvergetelijke vakanties in de Wieringermeerpolder. Dan haalden de vroegere burens, de familie Baart, haar op en verbleef ze daar wekenlang. Het leven ging op Marken verder met Bessie als tweede moeder van het gezin. Omdat het huisje op de Kerkbuurt van Bessie Annetje Visser te klein was, zijn ze op Kerkbuurt 197 -F (nu Buurterstraat 9), gaan wonen. Toen haar vader hertrouwde is Lobbetje weer op Kerkbuurt 62 bij haar Bessie ingetrokken. Na de lagere school heeft ze een jaar op een modevakschool gezeten en is daarna bij de Kerko in Monnickendam gaan werken. Elke dag met de boot en als de boot in de winter niet voer, lopend over het ijs. Op 7 april 1960 trouwde ze met Harm Hendrik ten Napel waar ze op de Kerkbuurt 198 (thans Buurterstraat 19) een lunchroom begonnen. De best (betalende!) klant was opa Ten Napel. Op deze plek heeft haar leven zich verder afgespeeld en heeft zij lief en leed gedeeld met haar man en drie zonen. Toen Bessie niet meer zelfstandig kon wonen, heeft zij nog drie jaar bij haar kleindochter Lobbetje ingewoond. Later heeft zij veel plezier beleefd aan haar drie kleinzonen, die bijna dagelijks over de vloer kwamen. De laatste tijd namen haar krachten af en werd ze geheel onverwacht als gevolg van een zwaar herseninfarct uit het leven weggerukt. Ik sluit af door te citeren uit haar Psalmboekje dat ze voor haar 21^e verjaardag kreeg van haar grootouders van de Witte Werf: 'Zalig hij, die in dit leven, Jakobs God ter hulpe heeft; hij, die door de nood gedreven, zich tot Hem om troost begeeft. Die zijn hoop in 't hach' lijkt lot vestigt op de Heer, zijn God'...

En zijn broer Wijnand ten Napel voegt hier nog een mooie anekdote aan toe als hij schrijft: mijn moeder Loppie kwam uit een andere tijd en die tijd hing ook samen met de plek waar ze grotendeels opgroeide: Marken. Rond haar twintigste fietste ze eens door Amsterdam, in de buurt van het centraal station, dwars tegen het verkeer in. Een oplettende agent reageerde kortaf: 'waar ben jij in hemelsnaam mee bezig, zijn er soms geen verkeersborden waar jij vandaan komt.' "Nee, dat klopt", antwoordde mijn moeder. "Bij ons in het dorp heb je die niet." De verbouwereerde agent liet haar vervolgens maar gaan terwijl hij zijn bonnenboekje weer in zijn zak stak. Dag moeder, ik hoop dat je weer fietst en nooit een bord tegenkomt...

Ted Neeley:

‘Ik was bang dat ik het geloof van mensen kapot zou maken’

Ted Neeley speelde Jezus voor het eerst in 1973, in de film ‘Jesus Christ Superstar’, en daarna nog 5000 keer. Wat maakt dat hij daar al die jaren mee door ging? Hoe ziet hij Jezus en wat heeft hij met de Bijbel?

‘Ik geniet van elke seconde dat ik Jezus speel’, zegt Neeley. ‘Spelen is voor mij avond aan avond een spirituele ervaring. Het is een worship, een viering. Ik geniet van elke seconde. Straks speel ik in Italië en begin mei nog in Rotterdam. Overal waar ik speel, voel ik dat de zaal een geestelijke connectie heeft met het Universum. De mensen kennen de liedjes misschien wel beter dan wijzelf als spelers. Elk optreden is een viering, een soort kerkdienst. Ik voel de spirituele energie van het publiek. Daar gaat mijn haar meteen aan het begin al van overeind staan. ‘Echt, een wonderlijke ervaring.’

Vervullend

‘Miljoenen mensen hebben een mening over Jezus, het zou doodeng zijn Jezus te spelen. Daarom deed ik auditie als ‘Judas’. Maar de regisseur kwam naar me toe, omarmde me en zei: “Geweldig, je mag morgen terugkomen en dan speel je Jezus.” Daar had ik geen seconde aan gedacht. Hij zag iets in mij waarvan ik niet wist dat ik het in me had. Ik was een rock ‘n roll drummer uit Texas die hoge noten kan zingen, meer niet. Dacht ik. En ik was doodsbenuwd om Jezus te spelen. Moest ik het wel doen, vroeg ik me af, juist vanwege m’n geloof in hem. Misschien was ik een blasfemist omdat ik deed alsof ik Jezus was. Ik was bang dat de mensen dat zouden denken, of dat ik de oorzaak zou worden dat mensen juist niet meer zouden geloven in Jezus. Ik was bang dat ik het geloof van mensen kapot zou maken. Een vriend zag me ermee worstelen en zei: “Omarm jouw Jezus”. Hij bedoelde: “Jij hebt de Bijbel meegekregen en je hebt Jezus persoonlijk aangenomen. Je weet dus waar het verhaal om draait. Neem die rol aan!” Zo is het begonnen. En ik popel om weer te mogen spelen, vanavond. Het is de meest vervullende ervaring in mijn hele leven. Talloze mensen kwamen naar me toe om te vertellen hoe hun leven ten goede veranderd is door de film.’

(Lees het gehele interview van Peter Siebe met Ted Neeley op:

<https://www.bijbelgenootschap.nl/ted-neeley-was-bang-geloof-mensen-kapot-zou-maken>)

Samenleesbijbel krijgt internationale prijs voor innovatie

De Samenleesbijbel, een editie van de Bijbel in Gewone Taal voor gebruik in het gezin, werd in Berlijn bekroond met de Annie Vallotton award.

De Annie Vallotton award is een tweejaarlijkse prijs van de United Bible Societies (UBS) voor de meest innovatieve en creatieve bijbeluitgave. Directeur Rieuwerd Buitenwerf nam de award namens het Nederlands Bijbelgenootschap (NBG) in ontvangst.

‘We zijn heel blij met deze internationale erkenning,’ zegt Buitenwerf. ‘In Nederland zien we dat tienduizenden gezinnen met kinderen dankzij de Samenleesbijbel op een verrassende en aanstekelijke manier de rijkdom van de Bijbel ontdekken. Er is veel internationale belangstelling voor de nieuwe manier van samen bijbellezen die het kenmerk is van deze bijbeleditie.’

De Samenleesbijbel verscheen in 2015 als resultaat van nauwe samenwerking tussen theologen en pedagogen. Dit is de Bijbel in gewone Taal (BGT) met 500 pagina’s extra met opdrachten, gespreksvragen, proefjes en meer. Bovendien staan er ‘leesroutes’ in van verschillend niveau, afgestemd op de leeftijd van het kind. Ook houdt de Samenleesbijbel rekening met de verschillende leerstijlen van kinderen, zoals: lezen, kennis opdoen, beleven of zingen.

De award is genoemd naar de Zwitserse kunstenaar Annie Vallotton (1915-2013), die onder meer de illustraties maakte voor de Good News Bible. Deze iconische tekeningen zijn wereldwijd gepubliceerd; er zijn meer dan 225 miljoen bijbels verspreid met haar illustraties.

Debijbel.nl nu ook in Finland

Het Fins Bijbelgenootschap lanceerde in april digimarkus.fi, de Finse versie van debijbel.nl. Het NBG stelt het platform van debijbel.nl beschikbaar voor andere bijbelgenootschappen. Finland is het eerste land dat deze mogelijkheid benut.

Nieuwe Finse vertaling

De Finse versie van de bijbelwebsite komt tegelijk met de publicatie van een nieuwe vertaling van het evangelie van Marcus in het Fins. Deze nieuwe vertaling kent geen papieren editie, maar is speciaal gemaakt voor het digitaal lezen. Op digimarkus.fi kunnen bijbellezers de vertaling lezen en horen. Ook kunnen ze achtergrondinformatie opzoeken bij de tekst.

Techniek en inhoud

Het NBG heeft geïnvesteerd in debijbel.nl om het mogelijk te maken dat andere bijbelgenootschappen de techniek van de bijbelwebsite overnemen. Daarmee wordt digitaal bijbellezers wereldwijd dichterbij gebracht. Naast de technische aspecten neemt Finland ook artikelen en media-items van debijbel.nl over, die vertaald zijn in het Fins.

Hoop en troost voor christenen in Syrië

Sarab Al-Ahmad uit Damascus was met haar kinderen op weg naar huis, toen voor haar ogen een raket haar huis verwoestte. Dit is haar verhaal over hoe oorlog een gezin kan beschadigen. Maar ook: hoe de Bijbel helpt nieuwe wegen te vinden.

‘Voor de oorlog hadden we in Damascus een gelukkig leven’, vertelt de 28-jarige Syrische moeder Sarab Al-Ahmad. ‘Dat de oorlog uitbrak, was verschrikkelijk. Onze stad werd het mikpunt van bombardementen. Een raket verwoestte in één klap ons huis. Ik was met mijn kinderen onderweg en bijna thuis. We stonden op hooguit 35 meter afstand. We waren volledig in shock. Daarna begon ik heel hard te huilen.’

Nachtmerries

Sarab blijft met haar gezin tot begin 2014 in Syrië, hoewel er nauwelijks eten is en geen werk. ‘De kinderen hebben vreselijke dingen gezien’, vertelt ze. ‘Voor hen hebben we uiteindelijk besloten om te vertrekken. De kinderen werden agressief en bang. Ze reageerden slecht en spraken nauwelijks meer. Alsof ze van binnen helemaal leeg waren. Ook kregen ze nachtmerries en werden ’s nachts wakker. Het was hartverscheurend en dat is mijn grootste trauma: ik zag het leed van mijn kinderen, maar ik was zelf te zwak om ze te kunnen steunen.’

Dankbaarheid

Het gezin van Sahab riskeert alles om te vluchten en uiteindelijk lukt dat. In Jordanië maken ze kennis met de Bijbel en het christelijk geloof. Sarab: ‘We gingen naar de kerk en er kwam ruimte in ons leven voor nieuwe dingen. Wij kenden alleen maar extremisme. De liefde die wij onder christenen zagen was voor ons iets heel nieuws. We wisten direct dat we zo onze kinderen wilden zien opgroeien: in vrede en liefde. Het verdriet over het leven dat we hadden is er nog. Maar onze kinderen hebben de ellende achter zich gelaten en kunnen weer gelukkig zijn. Dankbaarheid overstemt de pijn.’ Veel Syrische christenen zijn gevlucht en hebben geen eigen bijbel meer. Het Nederlands Bijbelgenootschap wil steun geven door de actie ‘Bijbels voor Syrië’. Met uw bijdrage worden bijbels uitgedeeld via kerken, kloosters en door vrijwilligers.

Namens het NBG, contactpersoon Anneke Commandeur

*Beroem u niet op den dag van morgen,
want gij weet niet wat een dag kan baren.*

Spreuken 27 – 1

Plotseling is overleden mijn vrouw, onze zorgzame moeder en oma

Lobbetje Kes

echtgenote van Harm Hendrik ten Napel

** Wieringerwerf
16 december 1937*

*† Amsterdam
18 mei 2017*

*Tijmen & Irene
Harm Joris
Wijnand & Tanya*

*Daniël
Étienne & Sharon
Harm*

*Buurterstraat 19
1156 AP Marken*

*De begrafenis vindt in besloten kring plaats op 22 mei 2017.
Belangstellenden kunnen zich om 14.00 uur aansluiten op Buurterstraat 19.*

Geen bezoek aan huis.

Op donderdag 18 mei is buurvrouw

Lobbetje Ten Napel-Kes

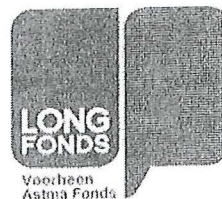
overleden.

Wij wensen Harm en de (klein)kinderen veel sterkte.

De Buurterstraat

Gezonde longen, van levensbelang

Opbrengst Longfonds collecte 2017

Begin mei gingen de collectanten op pad voor het Longfonds. Dankzij de inzet van deze collectanten is het mooie bedrag opgehaald van

€981,71

Namens het Longfonds wil ik alle gevers uit Marken hartelijk bedanken voor hun bijdrage aan de collecte van dit jaar.

Het Longfonds zet zich in voor ruim een miljoen mensen met een longziekte, want longen zijn van levensbelang. Het Longfonds strijdt voor gezonde longen en tegen longziekten. Dit doen zij onder andere door wetenschappelijk onderzoek naar longziekten te financieren, zo wordt er gewerkt aan een vaccin tegen Astma en zetten zij zich in voor reparatie van beschadigde longen.

Mede namens alle mensen met chronische longziekten, zoals astma en COPD, nogmaals heel hartelijk dank.

Met vriendelijke groet,
Marie Appel
Collecte organisator

Vakantie Bijbel Week 2017

**Uitnodiging medewerk(st)ers voor
het tweede overleg.**

(T)OP SURVIVAL

Als er één schaap over de dam is dan volgen er meer. Op Marken, met al die schapen, geen onbekend gezegde lijkt mij. Voor het meewerken met de VBW zijn de eerste schapen ook over de dam en dat is heel mooi. Maar, er zijn er nog te weinig om alles te organiseren.

Daarom deze tweede uitnodiging om je op te geven als meewerkende in de voorbereiding en uitvoering van de VBW 2017.

Iedereen die hieraan zijn of haar bijdrage wil leveren is hierbij van harte uitgenodigd om dinsdagavond 13 juni aanwezig te zijn bij het tweede overleg ter voorbereiding van de VBW 2017. Het overleg is in de jeugdzaal van de Patmoskerk en start om 20.00 uur.

Denk nu niet, dat komt nog wel, ik zie wel of ik tijd heb en dan kan ik altijd nog wat doen.

Wij hebben echt nog dringend mensen nodig om dit mooie kinderfeest weer te laten slagen. Het thema moet toch ook de jongens en mannen onder ons aanspreken en zij zijn dan ook heel hard nodig.

Uit naam van alle kinderen reken ik op je bijdrage en komst,

Kees Kersbergen